

การพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์โดยใช้การเรียนรู้รูปแบบซิปปา
ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษปฐมวัย
Development of Creative Thinking Skills through CIPPA Model Learning
Management for Early Childhood Education Students

สุจิตรา ศุภหัตถิ*

Sujittra Supahuttee*

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา

Master of Education Faculty of Education Nakhonratchasima College

*Corresponding author's email: supahuttee655@gmail.com

วันที่รับบทความ (Received)

3 สิงหาคม 2568

วันที่แก้ไขบทความ (Revised)

18 สิงหาคม 2568

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted)

20 ธันวาคม 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษปฐมวัยก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การเรียนรู้รูปแบบซิปปา 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษปฐมวัยที่มีต่อการเรียนรู้รูปแบบซิปปา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) แผนการจัดการเรียนสอนความคิดสร้างสรรค์โดยใช้การเรียนรู้รูปแบบซิปปา โดยใช้ จำนวน 4 แผนๆ ละ 3 ชั่วโมง รวมเป็น 12 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์โดย จำนวน 3 ชุด ใช้ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษปฐมวัยที่มีต่อการเรียนรู้รูปแบบซิปปา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษปฐมวัย ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 0401302 การประเมินผลพัฒนาการและจัดทำสารนิทัศน์ของเด็กปฐมวัย จำนวน 23 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง Purposive sampling สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการศึกษาพบว่า 1) เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษปฐมวัย วิทยาลัยนครราชสีมาในการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษปฐมวัยที่มีต่อการเรียนรู้รูปแบบซิปปา โดยภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด

คำสำคัญ: ความคิดสร้างสรรค์, การเรียนรู้รูปแบบซิปปา, สาขาวิชาการศึกษปฐมวัย

ABSTRACT

The objectives of this research were to 1) compare the creative thinking of early childhood education students before and after learning through the CIPPA instructional model and 2) study the satisfaction of early childhood education students toward learning management using the CIPPA instructional model. The instruments used included 1) a creative thinking instructional plan using the CIPPA model, consisting of 4 lesson plans, each lasting 3 hours, totaling 12 hours, 2) creativity thinking test comprising 3 sets used for both pre-test and post-test assessments and 3) satisfaction questionnaire for early childhood education students regarding the CIPPA instructional model consisting of 23 second year students majoring in Early Childhood Education at NakhonRatchasima College enrolled in the course 0401302, Assessment of Development and Preparation of Child Portfolios during the first semester of the 2024 academic year. The sample was selected using purposive sampling. The statistics used for data analysis were mean, standard deviation and paired-sample t-test.

The results were as follows: 1) The comparison of creative thinking among early childhood education students after learning through the CIPPA instructional model was significantly higher than before learning, at .05 level of statistical significance. 2) The overall satisfaction of early childhood education students with the CIPPA teaching model was at the highest level.

Keywords: Creativity, CIPPA Model, Satisfaction

บทนำ

ความคิดสร้างสรรค์โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบชีปาการจัดการเรียนรู้รูปแบบชีปาเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดและตัดสินใจอย่างมีระบบ มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งร่างกายสติปัญญา สังคมและอารมณ์สามารถสร้างความรู้และค้นพบความรู้ได้ด้วยตนเอง ผู้เรียนมีโอกาสได้รับข้อมูลและประสบการณ์ใหม่แล้ว คิดวิเคราะห์กลั่นกรองข้อมูลจนตกตะกอนเป็นความรู้ การออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบชีปา เป็นการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการออกแบบการจัดการเรียนรู้จะต้องแสดงให้เห็นเป็นภาพรวมของการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วยองค์ประกอบหลักอยู่ 3 ประการคือ 1) วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และ 3) การประเมินผลในการเรียนรู้ ซึ่งในการออกแบบการจัดการเรียนรู้จะต้องเลือกใช้ความรู้ศาสตร์การสอน รูปแบบการสอน และวิธีสอนให้สอดคล้องกับหลักการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การออกแบบกิจกรรม

การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา เป็นการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสและสนับสนุนให้ผู้เรียนได้แสดงบทบาทในการสร้างความรู้ด้วยตนเองได้ใช้กระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้แสดงความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ได้ทำงานจนเกิดชิ้นงาน ด้วยตนเอง ได้แสดงความสามารถของตนเอง นำเสนอผลงานตนเองได้เรียนรู้ออกมาในรูปแบบหรือลักษณะต่างๆ และได้นำความรู้ที่เรียนรู้ มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตของตนเองและในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยออกแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับองค์ประกอบ C, I, P, P, A ความสำคัญของความคิดสร้างสรรค์ มีความสำคัญเพราะเป็นวิธีการคิดที่จะช่วยให้บุคคลมีความสามารถในการคิดแก้ไขปัญหาสามารถแก้ไขและคาดการณ์ล่วงหน้าถึงอุปสรรคที่จะเกิดขึ้นทำให้บุคคลสามารถแก้ปัญหาได้ดี ซึ่งได้มีผู้กล่าวถึงความสำคัญของความคิดสร้างสรรค์ไว้หลายท่าน ดังนี้ Hallam (2015) ความหมายของความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง การรู้จักปรับตัว เปลี่ยนแปลง และพัฒนาทางความคิดให้เข้ากับสถานการณ์ โดยใช้เนื้อหาบทเรียนที่ได้เรียนรู้มาผ่านการฝึก ลงมือปฏิบัติ และต่อยอดทำให้เกิดประสบการณ์แปลกใหม่ Kim (2017) ให้ความหมายของความคิดสร้างสรรค์ หมายถึงการพัฒนาทางความคิด การประดิษฐ์สิ่งใหม่ ๆ หรือมีแนวคิดมีความรู้สึกนึกคิดในแบบของตนเองต่อสภาพแวดล้อมหรือสิ่งต่าง ๆ รอบตัว และ Hahm et al. (2019) ให้ความหมายของความคิดสร้างสรรค์ หมายถึงความโดดเด่นด้านความสามารถทางการคิด และสร้างจินตนาการหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นใหม่จากประสบการณ์ ความสนใจที่ได้รับมาจากชีวิตประจำวัน และสังเคราะห์เฉพาะบุคคล มีความสัมพันธ์ระหว่างประสาท สมอง และร่างกาย วัชรภรณ์ แสนนา (2565) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ความคิดเอกลักษ์หรือการคิดแบบกระจาย (Divergent Thinking) เป็นความคิดหลายทิศทาง หลายแง่มุม คิดได้กว้างไกล นำไปสู่การประดิษฐ์สิ่งแปลกใหม่ และค้นพบวิธีการแก้ปัญหาได้ ซึ่งประกอบไปด้วย ความคิดคล่องแคล่ว ความคิดยืดหยุ่น ความคิดริเริ่ม และความคิดละเอียดลออ) ปกรณ์ รัตนทำ (2561) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นกระบวนการของความคิดที่ไวต่อปัญหาในการรวบรวมความคิดเพื่อตั้งเป็นสมมติฐาน แล้วรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้โดยประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ คือ ความคล่องแคล่วในการคิด ความยืดหยุ่นในการคิด และการคิดริเริ่ม Jellen and Urban (1986) กล่าวถึงองค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์ไว้ว่าประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ คือ ความคิดคล่องแคล่ว ความคิดยืดหยุ่น ความคิดริเริ่ม ความคิดละเอียดลออ

การประเมินผลการพัฒนาการของเด็กปฐมวัยเป็นกระบวนการสำคัญที่ช่วยให้ครูและผู้เกี่ยวข้องสามารถเข้าใจระดับพัฒนาการของเด็กในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการวางแผนจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัยและศักยภาพของเด็ก การจัดทำสารนิทัศน์ก็มีบทบาทสำคัญ เนื่องจากการสรุปผลและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการของเด็กจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ อย่างมีระบบ ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการวางแผนพัฒนาการเรียนรู้เฉพาะบุคคล และใช้เป็นหลักฐานในการสื่อสารกับผู้ปกครองและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนภรณ์ ยาประเสริฐ (2566) กล่าวว่า ครูต้องคอยชี้แนะแนวทางตามความเหมาะสม ด้านกระบวนการบริหารและการจัดการ ส่งเสริมให้ทุกฝ่ายได้มีบทบาทในการบริหารการจัดการให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

สามารถนำไปต่อยอดได้ เนื่องจากเด็กในวัยนี้เป็นช่วงวัยที่มีความสำคัญต่อการวางรากฐานของบุคลิกภาพ และการพัฒนาทางสมอง การจัดการศึกษาสำหรับเด็กในวัยนี้จึงมีความแตกต่างจากการศึกษาในระดับอื่น ๆ ความสนใจของเด็กปฐมวัยในแต่ละช่วงอายุ รวมถึงหลักการ แนวคิด และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตาม หลักสูตรปฐมวัยพุทธศักราช 2560 เพื่อที่จะสามารถนำความรู้มาจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2560) ปัญหาที่พบในปัจจุบันคือ นักศึกษารูปปฐมวัยจำนวนไม่น้อยยังขาดความคิดสร้างสรรค์ในการวิเคราะห์และสังเคราะห์ ข้อมูลเพื่อจัดทำสารนิทัศน์อย่างมีคุณภาพ การจัดการเรียนรู้ในรายวิชาที่เกี่ยวข้องยังคงเน้นการถ่ายทอด ความรู้เชิงทฤษฎีมากกว่าการฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างลึกซึ้งหรือการนำความรู้ไปใช้จริง ส่งผลให้ การประเมินและจัดทำสารนิทัศน์ขาดความถูกต้อง ครบถ้วน และไม่สามารถสะท้อนพัฒนาการของเด็ก ได้อย่างแท้จริง ดังนั้น การส่งเสริมให้นักศึกษามีทักษะความคิดสร้างสรรค์ในการประเมินผลพัฒนาการและ จัดทำสารนิทัศน์จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ควรได้รับความใส่ใจ โดยเฉพาะการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ เช่น รูปแบบซิปปา (CIPPA Model) ซึ่งเป็นแนวทางที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดอย่างสร้างสรรค์ ลงมือปฏิบัติจริง แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสะท้อนความคิดของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยพัฒนา ศักยภาพของนักศึกษาให้สามารถประเมินและวิเคราะห์พัฒนาการของเด็กปฐมวัยได้อย่างลุ่มลึกและสร้างสรรค์ มากยิ่งขึ้น (มานิตา ลิโทสวัสดิ์ อรรถนุพรรณ, 2561) การจัดทำสารนิทัศน์เป็นแนวทางหนึ่งในการสร้างคุณภาพ การประเมินพัฒนาการ ซึ่งทำให้ผู้ปกครองหรือผู้อ่านสารนิทัศน์ในภาพรวมของนักเรียน เข้าใจถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นภายในโรงเรียน ซึ่งระบบสารนิทัศน์ที่ดีจะช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน ได้รับรู้ถึงคุณค่า ของงานของตน ช่วยทำให้การสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้นช่วยสร้างความร่วมมือของผู้ปกครองในการเข้ามา มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ช่วยครูในการประเมินพัฒนาการนักเรียน (พัชรี พลโยธิน, 2560)

การจัดการเรียนการสอนรายวิชาที่ผ่านมา พบว่ามีปัญหาหลักหลายประการที่ส่งผลกระทบต่อ ประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษา นักศึกษามีทักษะความคิดสร้างสรรค์ในการวิเคราะห์และจัดทำสารนิทัศน์ ยังไม่เพียงพอ เนื่องจากการเรียนการสอนยังคงเน้นการถ่ายทอดเนื้อหาทางทฤษฎีเป็นหลัก ทำให้นักศึกษาขาด โอกาสในการฝึกปฏิบัติจริงและพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ นอกจากนี้รูปแบบการจัดการเรียนรู้อย่างไม่สามารถ กระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความสนใจและมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ ข้อจำกัดด้านเวลาและทรัพยากรในการฝึกปฏิบัติ ทำให้นักศึกษาได้รับคำแนะนำจากอาจารย์อย่างจำกัด ส่งผลให้ความรู้ความเข้าใจในการประเมินผลพัฒนาการ และการจัดทำสารนิทัศน์ของเด็กปฐมวัยยังอยู่ในระดับที่ต้องพัฒนาเพิ่มเติมและมีอุปสรรคที่ส่งผลต่อ ความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานของนักศึกษาอย่างชัดเจน หนึ่งในปัญหาสำคัญคือการที่นักศึกษายังขาด ทักษะในการคิดวิเคราะห์และคิดสร้างสรรค์ ทำให้การจัดทำสารนิทัศน์ยังคงอยู่ในรูปแบบซ้ำเดิม ขาดความน่าสนใจและไม่สามารถสะท้อนพัฒนาการของเด็กได้อย่างครบถ้วน ความรู้ที่เด็กได้สร้างขึ้นภายใน ตนเองยังจะช่วยให้เด็กนำไปสร้างความรู้ใหม่ หรือสร้างสรรค์สิ่งประดิษฐ์ที่ความสลับซับซ้อนมากขึ้นทำให้เกิด ความรู้เพิ่มพูนขึ้นตามไปด้วย ซึ่งตรงตามแนวคิดของ (ทิศนา แคมมณี, 2564) ผู้เรียนจะมีบทบาท เป็นผู้ปฏิบัติและสร้างความรู้ไปพร้อม ๆ กันด้วยตัวของเขาเอง (ทำไปและเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กัน)

และมีความยินดีเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้งด้วยความสมัครใจ เรียนรู้ได้เอง รู้จักแสวงหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่ด้วยตนเองตัดสินใจปัญหาต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล มีความรู้สึกและความคิดเป็นของตนเอง วิเคราะห์พฤติกรรมของตนเอง และผู้อื่นได้ ให้ความช่วยเหลือกันและกัน รู้จักรับผิดชอบงานที่ตนเองทำอยู่และที่ได้รับมอบหมายนำสิ่งที่เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงได้นั้น นรรัตน์ ฝั้นเชียร (2561) ได้กล่าวว่าความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน อาจารย์ผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมที่น่าสนใจต่าง ๆ มาพัฒนาเข้ากับห้องเรียนให้น่าสนใจและสร้างสรรค์ประสบการณ์แปลกใหม่กับผู้เรียน และ ประวิทย์ ฤทธิบุญ (2560) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการคิดสร้างสรรค์ผลงาน สามารถช่วยกระตุ้นและพัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนได้อย่างชัดเจนโดยผู้สอนและผู้เรียนต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนตามบทบาทหน้าที่ของตนจึงจะประสบความสำเร็จในการพัฒนาการคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ (ทศนา แคมมณี, 2564) ได้กล่าวถึง วิธีการจัดการเรียนรู้ที่ มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนอย่างแท้จริง โดยผู้เรียนได้เกิดการสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยใช้กระบวนการคิดการทำงานเป็นทีม การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การสร้างความรู้ด้วยตนเอง และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ด้วยความกระตือรือร้นบนพื้นฐานของหลักการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ประกอบด้วยแนวคิดหลัก 5 แนวคิด คือ 1) การจัดการเรียนรู้ที่เอื้ออำนวยให้เกิดการสร้างความรู้ด้วยตนเอง 2) การเอื้อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ 3) การให้ผู้เรียนได้เคลื่อนไหวร่างกาย 4) การให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านกระบวนการต่าง ๆ และ 5) การให้ผู้เรียนได้นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ เน้นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ ได้ลงมือปฏิบัติ ได้สร้างความรู้ด้วยตนเอง เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา สังคม และอารมณ์ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามที่คาดหวัง และยังได้เสนอขั้นตอนประกอบด้วยขั้นตอน การดำเนินการ 7 ขั้นตอน ขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้เดิม ขั้นนี้เป็นการดึงความรู้เดิมของผู้เรียนในเรื่องที่จะเรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมของตน ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่ ซึ่งครูอาจจัดเตรียมมาให้ผู้เรียนหรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนไปแสวงหาก็คได้ ขั้นที่ 3 การศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล/ความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจกับข้อมูล/ความรู้ที่หาได้ เช่น กระบวนการกลุ่มในการสร้างสรรค์ผลงานสารนิทัศน์ กลุ่มละ 4-5 คน ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้แบ่งปันความรู้ความเข้าใจของตนเองแก่ผู้อื่น ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้ ขั้นนี้เป็นขั้นของการสรุปความรู้ที่ได้รับทั้งหมดของรายวิชาการประเมินผลการพัฒนาการและจัดทำสารนิทัศน์ของเด็กปฐมวัย ขั้นที่ 6 การปฏิบัติ และ/หรือการแสดงผลงาน ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงผลงานการสร้างสร้างสรรค์จากความรู้ประเมินผลการพัฒนาการและจัดทำสารนิทัศน์ เป็นการช่วยให้ผู้เรียนใช้ความคิดสร้างสรรค์ ขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้ ขั้นนี้เป็นขั้นของการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการนำความรู้ความเข้าใจไปปรับใช้ในวิชาชีพของผู้เรียน วัตถุประสงค์การเรียนรู้รูปแบบชิปามุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่เรียนอย่างแท้จริง โดยการให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองโดยอาศัยความร่วมมือจากกลุ่ม

การปฏิสัมพันธ์ทางสังคม และกระบวนการแสวงหาความรู้การจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปาดำเนินการ 7 จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ชิปปา เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตัวเอง มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและสิ่งแวดล้อมรอบตัว ก็จะรวมไปถึงทักษะและกระบวนการต่าง ๆ ในการสร้างความรู้

จากหลักการทำงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการเรียนรู้รูปแบบชิปปา ได้ยึดหลักการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในตัวหลักการคือการช่วยให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ช่วยให้นักศึกษามีบทบาทและมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ให้มากที่สุดมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและได้เรียนรู้จากกันและกัน มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ ความคิดเห็นและประสบการณ์ ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการต่าง ๆ ร่วมกับการผลิตผลงานซึ่งมีความคิดสร้างสรรค์ที่หลากหลายและสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ให้นักเรียนเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองตามแนวคิด Constructivism ผู้วิจัยจึงได้มีความสนใจที่จะนำการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปา มาพัฒนาความรู้นักศึกษาชั้นปีที่ 3 เพื่อมุ่งหวังที่จะส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ การจัดทำสารนิทัศน์ให้การสร้างคุณภาพ การประเมินพัฒนาการได้ถูกต้อง ซึ่งทำให้ผู้ปกครองหรือผู้อ่านสารนิทัศน์ในภาพรวมของนักเรียน เข้าใจถึงกิจกรรมต่าง ๆ

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การเรียนรู้รูปแบบชิปปา
- 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ที่มีต่อการเรียนรู้รูปแบบชิปปา

สมมติฐานการวิจัย

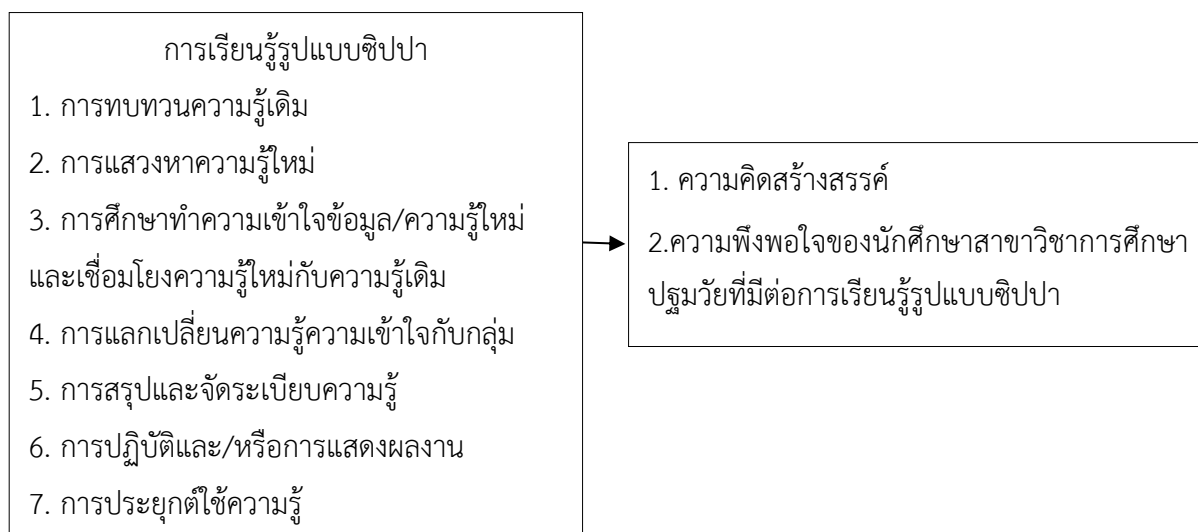
ความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์หลังเรียนโดยใช้การเรียนรู้รูปแบบชิปปาสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 203 คน
2. กลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 0401302 การประเมินผลพัฒนาการและจัดทำสารนิทัศน์ของเด็กปฐมวัย จำนวน 23 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบการทดลองขั้นต้น (Pre-Experimental Design) เป็นแบบกลุ่มเดียว มีการวัดก่อนและหลังให้สิ่งทดลอง (One Group Pretest-Posttest Design) (พรณี ลีกิจวัฒน์, 2555)

1. ประชากร คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 203 คน

2. กลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ระดับปริญญาตรี วิทยาลัยนครราชสีมา ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 0401302 การประเมินผลพัฒนาการและจัดทำสารนิทัศน์ของเด็กปฐมวัย จำนวน 23 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ มี 3 ชุด ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรายวิชาสุนทรียศาสตร์เบื้องต้นโดยใช้จัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปา จำนวน 4 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

2. แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์โดยใช้จัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปา จำนวน 3 ชุด ใช้ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 14 ข้อ

การหาคุณภาพเครื่องมือ

การหาคุณภาพของเครื่องมือมีดังนี้

1) แผนการจัดการเรียนการสอนความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้จัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา จำนวน 4 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง หาคุณภาพเครื่องมือโดยพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนการสอนและความเที่ยงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ผลการประเมินมีค่าเฉลี่ย 4.67 (มีความเหมาะสมมากที่สุด)

2) แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ หาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ เป็นแบบประเมิน IOC (Index of Item Objective Congruence) มีวัตถุประสงค์เพื่อพิจารณาความสอดคล้องและความเที่ยงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เมื่อพิจารณาความสอดคล้องและความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ของแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ ผลการประเมินมีค่าเฉลี่ย 4.80 (มีความเหมาะสมมากที่สุด) พิจารณาให้คะแนนจากแบบทดสอบวัดการคิดสร้างสรรค์ จำนวน 3 ชุด ผลการพิจารณาแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ที่มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80-1.00 คัดเลือกไว้ใช้ได้ หลังจากนั้นนำแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ ไปทดลองใช้กับนักศึกษา สาขาการปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมาที่เคยเรียนรายวิชาการประเมินผลพัฒนาการและจัดทำสารนิทัศน์ของเด็กปฐมวัย ที่ไม่ใช่ในกลุ่มตัวอย่าง และผลค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.95

3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัยที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 14 ข้อ หาคุณภาพเครื่องมือโดยพิจารณาความเหมาะสมแบบสอบถามความพึงพอใจ เพื่อหาความเที่ยงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ผลการประเมินมีค่าเฉลี่ย 4.68 (มีความเหมาะสมมากที่สุด) หลังจากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองกับนักศึกษาสาขาการปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา ใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยนครราชสีมา และนำผลคะแนนมาวิเคราะห์โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient) ของ ครอนบาค เพื่อตรวจสอบหาความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.97 นักศึกษาสาขาการศึกษาศึกษาปฐมวัยมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้รูปแบบซิปปาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.21) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ มากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) รองลงมาคือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนระดับความพึงพอใจ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.28) และด้านการนำไปใช้ความพึงพอใจมาก ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.29) ตามลำดับซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ก่อนการทดลอง

1.1 ผู้วิจัยเตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนการสอนความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้จัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา จำนวน 4 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ จำนวน 3 ชุด ของ Torrance มาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ และแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ซิปปาของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยนครราชสีมา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 14 ข้อ

1.2 เตรียมนักศึกษาที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 0401302 การประเมินผลพัฒนาการและจัดทำสารนิทัศน์ของเด็กปฐมวัยในการวิจัย

1.3 ผู้วิจัยให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบเพื่อวัดความคิดสร้างสรรค์ก่อนเรียน เพื่อวัดความคิดสร้างสรรค์ จำนวน 3 ชุด กำหนดเวลาในการทำแบบทดสอบ เป็นเวลา 2 ชั่วโมง

2. ดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนการสอนความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้จัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 4 แผน ใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ ๆ ละ 1 วัน วันละ 3 ชั่วโมง เป็นเวลา 12 ชั่วโมง (ไม่รวมการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน)

3. หลังการทดลอง

3.1 ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังการจัดการเรียนการสอน โดยใช้แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์หลังเรียน จำนวน 3 ชุด กำหนดเวลาในการทำแบบทดสอบ เป็นเวลา 2 ชั่วโมง และนำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ซิปปา ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยนครราชสีมา จำนวน 14 ข้อ ไปสอบถามกับนักศึกษา

3.2 ตรวจให้คะแนน และนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนมาเปรียบเทียบกับก่อนเรียนและหลังเรียน และหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของแบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์

3.3 นำผลมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติมาสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ในวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน

สรุปผลการวิจัย

1. การเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัยหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศรีวิชัยก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การเรียนรู้รูปแบบซิปปา

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D	t	df	p-value
ก่อนเรียน	23	30	12.18	2.51			0.00*
หลังเรียน	23	30	24.64	1.41	26.68	21	0.00*

*p ≤ .05

จากตารางที่ 1 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศรีวิชัยก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การเรียนรู้รูปแบบซิปปา จากผลการทดลอง พบว่า ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 12.18 ($\bar{X}$ =12.18, S.D.=2.51) และหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปา มีคะแนนเฉลี่ย 24.64 ($\bar{X}$ =24.64, S.D=1.41) และเมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างโดยการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test Dependent) พบว่า ค่า t ที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 26.68 แสดงว่า ความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศรีวิชัย หลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบซิปปาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศรีวิชัย หลังเรียนโดยใช้การเรียนรู้รูปแบบซิปปา เทียบเกณฑ์ร้อยละ 70

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D	t	df	p-value
หลังเรียน	23	30	24.64	1.41	26.68	21	0.00*

*p ≤ .05

จากตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศรีวิชัยหลังเรียนโดยใช้การเรียนรู้รูปแบบซิปปา เทียบเกณฑ์ร้อยละ 70 จากผลการทดลอง พบว่า หลังเรียนโดยใช้การเรียนรู้รูปแบบซิปปา มีคะแนนเฉลี่ย 24.64 ($\bar{X}$ =24.64, S.D=1.41) คิดเป็นร้อยละ 70 เทียบเท่ากับ 21 คะแนน นักศึกษามีค่าเฉลี่ย 24.64 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.41 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์คะแนนทดสอบหลังเรียนโดยใช้การเรียนรู้รูปแบบซิปปา พบว่า คะแนนสอบของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศรีวิชัยหลังเรียนโดยใช้การเรียนรู้รูปแบบซิปปา สูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการใช้การเรียนรู้รูปแบบซิปปาของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยนครราชสีมา

ตารางที่ 3 ผลความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ที่มีต่อการเรียนรู้รูปแบบชิปปา โดยภาพรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D	ระดับความพึงพอใจ
ด้านที่ 1 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	4.80	0.27	มากที่สุด
ด้านที่ 2 ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	5.00	0.00	มากที่สุด
ด้านที่ 3 ด้านการนำไปใช้	4.36	0.29	มาก
รวม	4.68	0.21	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 แสดงผลการศึกษาคความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ที่มีต่อการเรียนรู้รูปแบบชิปปา พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้รูปแบบชิปปา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.21) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษา มีความพึงพอใจ ด้านประโยชน์ที่ได้รับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) รองลงมาคือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนระดับความพึงพอใจ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D.=0.28) และด้านการนำไปใช้ความพึงพอใจมาก ($\bar{X} = 4.36$, S.D.= 0.29) ตามลำดับซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

ผลความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ที่มีต่อการเรียนรู้รูปแบบชิปปา ผลการทดลองพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$, S.D.=0.21) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา มีความพึงพอใจด้านประโยชน์ที่ได้รับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) รองลงมาคือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.80$, S.D.=0.27) และด้านการนำไปใช้ ($\bar{X} = 4.36$, S.D.= 0.29) ตามลำดับซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

อภิปรายผลการวิจัย

1. แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ ก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้การเรียนรู้รูปแบบชิปปา จากผลการทดลอง พบว่า ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 12.18 ($\bar{X} = 12.18$, S.D.=2.51) และหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปา มีคะแนนเฉลี่ย 24.64 ($\bar{X} = 24.64$, S.D.=1.41) และเมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างโดยการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test Dependent) พบว่า ค่า t ที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 26.68 แสดงว่า ความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ หลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 และเมื่อวิเคราะห์ความแตกต่าง โดยการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test Dependent) พบว่า ค่า t ที่ได้จากการคำนวณมี ค่าเท่ากับ 26.68 ดังนั้น แสดงว่าการทดสอบความคิดสร้างสรรค์หลังเรียนโดยนำการเรียนรู้รูปแบบชิปปานำมาจัดการเรียนรู้กับนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยนครราชสีมา ซึ่งหลังการทดสอบและสรุปได้ว่าการเรียนรู้รูปแบบชิปปา ช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยนครราชสีมา

ที่ลงทะเบียนเรียน ในรายวิชา การประเมินผลพัฒนาการและจัดทำสารนิทัศน์ของเด็กปฐมวัย นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติและความคิดสร้างสรรค์เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ทั้งนี้เนื่องจากรูปแบบการเรียนรู้รูปแบบชิปปา มี 7 ขั้นตอนที่เป็นระบบชัดเจน ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในรายวิชาการประเมินผลพัฒนาการและจัดทำสารนิทัศน์ของเด็กปฐมวัย ทำให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติเพื่อสร้างองค์ความรู้ ทำความเข้าใจได้ด้วยตนเอง อีกทั้งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนยังได้มุ่งให้นักศึกษาเกิดปฏิสัมพันธ์ แลกเปลี่ยนความรู้สึคนึกคิด หรือช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกลุ่ม กล้าแสดงออกและมีความคิดสร้างสรรค์ จึงได้นำเสนอเป็นผลงานการสร้างสรรคในรูปแบบสารนิทัศน์ และช่วยให้นักศึกษาพัฒนาทักษะกระบวนการคิด การวางแผนอย่างเป็นระบบ โดยผู้วิจัยอภิปรายผลได้ 7 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอน ขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้เดิม ขั้นนี้เป็น การดึงความรู้เดิมของนักศึกษาในเรื่องที่จะเรียน เพื่อช่วยให้นักศึกษามีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมของตนเอง ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่ ซึ่งอาจารย์ผู้สอนอาจจัดเตรียมมาให้ให้นักศึกษาหรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลต่างๆ เพื่อให้นักศึกษาไปแสวงหาความรู้ ขั้นที่ 3 การศึกษาทำความเข้าใจข้อมูลหรือความรู้ใหม่และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม ขั้นนี้เป็นขั้นที่นักศึกษาจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจกับข้อมูลและความรู้ที่หาได้ เช่น กระบวนการกลุ่มในการสร้างสรรค์ผลงานสารนิทัศน์ กลุ่มละ 4-5 คน ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม ซึ่งจะช่วยให้นักศึกษาได้แบ่งปันความรู้ความเข้าใจของตนเองแก่ผู้อื่น ขั้นที่ 5 การสรุปและจัดระเบียบความรู้ ขั้นนี้เป็นขั้นของการสรุปความรู้ที่ได้รับทั้งหมดของความรู้ของรายวิชาการประเมินผลพัฒนาการและจัดทำสารนิทัศน์ของเด็กปฐมวัย เพื่อมาปรับใช้กับการประชาสัมพันธ์กิจกรรมผ่านสารนิทัศน์ของสถานศึกษา ทั้งเพื่อช่วยให้นักศึกษาจดจำสิ่งที่เรียนรู้ ขั้นที่ 6 การปฏิบัติ หรือการแสดงผลงานช่วยให้นักศึกษาได้มีโอกาสแสดงผลงานการสร้างสรรคเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ โดยออกแบบผ่านสารนิทัศน์ และได้นำความรู้จากรายวิชามาปฏิบัติในสถานศึกษา เพื่อฝึกการออกแบบการนำเสนอกิจกรรมผ่านการจัดทำสารนิทัศน์ที่นักศึกษาได้ร่วมกันวางแผน ขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้ ขั้นนี้เป็นขั้นของการส่งเสริมให้นักศึกษาได้ฝึกฝนการนำความรู้ความเข้าใจไปปรับใช้ในวิชาชีพของนักศึกษา ดังนั้นแสดงว่า การทดสอบความคิดสร้างสรรค์หลังเรียนโดยนำการเรียนรู้รูปแบบชิปปามาจัดการเรียนรู้กับนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัยชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยนครราชสีมา ซึ่งหลังการทดสอบและสรุปได้ว่าการเรียนรู้รูปแบบชิปปา ช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยนครราชสีมา ในรายวิชา การประเมินผลพัฒนาการและจัดทำสารนิทัศน์ของเด็กปฐมวัย นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติใช้ความคิดสร้างสรรค์เพื่อสร้างองค์ความรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ ปัทมาภรณ์ แก้วคงคา (2564) อ้างถึงงานวิจัยของ Daud, et al. (2012) ที่กล่าวว่า การสอนให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ได้นั้น ควรเริ่มต้นจากการจัดกิจกรรมการสอนที่แสดงให้เห็นถึงความคิดสร้างสรรค์ของผู้สอนก่อน โดยปรับเปลี่ยนรูปแบบการสอนจาก การเป็นผู้ให้ความรู้มาเป็นต้นแบบในการออกแบบกิจกรรมการสอนที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ได้จากสภาพการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันที่ถูกปรับเปลี่ยนไปให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ คิดค้นการแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่าง ๆ ด้วยตนเอง อรอนุตร ธรรมจักร (2565 อ้างถึงใน เกริกท่อมกลาง และคณะ แต่จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาวิชาชีพครูยังมีความคิดสร้างสรรค์อยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุงซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนากิจกรรม

การเรียนรู้ เทคนิควิธีการสอน และสื่อการสอน และผลการวิจัยพบว่านักศึกษาที่เรียนโดยรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางการคิดสร้างสรรค์โดยใช้แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ ผลการทำแบบทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัยที่มีต่อการเรียนรู้รูปแบบชิปปา พบว่านักศึกษาสาขาการศึกษาปฐมวัย มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้รูปแบบชิปปา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.21) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจ ด้านประโยชน์ที่ได้รับมากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) รองลงมาคือ ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.28) และด้านการนำไปใช้ความพึงพอใจมาก ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.29) ตามลำดับซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาจารย์ผู้สอนจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เข้าใจง่าย มีอิสระทางความคิด ส่งผลให้นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ชิปปา ซึ่งการทำกิจกรรมกลุ่มจะมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับ จากการสังเกตพบว่า ในการร่วมกันแสดงความคิดเห็น เกิดความร่วมมือกันภายในกลุ่ม เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันขึ้นในกลุ่ม ระหว่างกลุ่ม เกิดการแข่งขันกันรับผิดชอบ จนทำให้งานสำเร็จลุล่วงในการจัดการเรียนการสอนได้และ เพียรจิตร์ ศรีอุบล (2564) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปา โมเดลมีกระบวนการ และขั้นตอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน มีขั้นตอนที่หลากหลายสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนรู้สึกชื่นชอบ และมีความพึงพอใจทุกด้าน โดยเฉพาะด้านครูผู้สอน ผู้เรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด ปิยฉัตร ศรีสุราช (2561) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ ซึ่งไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะคาดหวังกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างไร ถ้าคาดหวังมากเมื่อได้รับการตอบสนองดีก็จะเกิดความพึงพอใจมาก ในทางตรงกันข้ามถ้าได้รับการตอบสนองน้อยกว่าที่คาดหวังก็จะเกิดความผิดหวังหรือไม่พึงพอใจ ซึ่งสอดคล้องกับ ไกรสร ประดับเพชร (2561) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกหรือทัศนคติทางบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือมีความชื่นชอบ พอใจต่อการที่บุคคลอื่นกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งตอบสนองความต้องการของบุคคลหนึ่งที่ปรารถนาให้กระทำในสิ่งที่ต้องการ ซึ่งจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการให้แก่บุคคลนั้นได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 อาจารย์ผู้สอนควรอธิบายการสอนให้ตรงกับนักศึกษาและสามารถนำไปปรับปรุงเพื่อให้นักศึกษามีความสนใจในการเรียนการสอนเข้าใจมากยิ่งขึ้น

1.2 ควรมีการกำหนดแนวทางในการวิเคราะห์เนื้อหาในรายวิชาอื่น ๆ ได้ เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความสนใจในการเรียน และที่สำคัญสามารถเรียนรู้เพิ่มเติมนอกเวลาได้ด้วยตนเอง

1.3 อาจารย์ผู้สอนควรอธิบายในแต่ละขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปา เพราะจะช่วยให้ นักศึกษาสามารถสรุปความคิดรวบยอดได้เพื่อพัฒนาความสามารถให้นักศึกษาได้ดียิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำกิจกรรมที่หลากหลายในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ร่วมกับเทคนิคอื่น ๆ เพื่อให้นักศึกษาเกิดทักษะการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น

2.2 ควรทำการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้รูปแบบชิปปาพร้อมกับวิธีสอนอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- ไกรสร ประดับเพชร. (2561). *ความพึงพอใจ*. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- คณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552). *ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับระดับอุดมศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2552*. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- ทิตนา แหมมณี. (2564). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 23). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นรรัชต์ ฝันเชียร. (2561). *ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้โมเดล ชิปปาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาสุขศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน]. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ประวิทย์ ฤทธิบุญ. (2560). *การพัฒนาความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานทางด้านนาฏศิลป์ไทย โดยใช้โมเดลชิปปาได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานทางด้านนาฏศิลป์ไทยโดยใช้โมเดลชิปปา*. *วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ*, 18(2), 72-79.
- ปิยฉัตร ศรีสุราษ. (2561). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่3*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต หลักสูตรและการสอน]. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- พรณี ลีกิจวัฒน์. (2555). *วิธีการวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 8). คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง.
- พัชรี ผลโยธิน. (2560). *เอกสารการสอนชุดวิชา การจัดการศึกษาและหลักสูตรสำหรับเด็กปฐมวัย*. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมิกราช
- เพียรจิตร ศรีอุบล. (2021). *ผลของการใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปาโมเดลที่มีต่อผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจ ในการเรียนวิชาการจัดการงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม*. *ศึกษาศาสตร์ มจร*, 9(1), 163-172.
- มานิดา ลิโทพลิต อรรถนุพรรณ. (2018). *การอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัยตามวิถีชีวิตไทยในยุคประเทศไทย 4.0*. *Journal of Education Studies*, 46(4), 283-299.

- รัตนารณ ยาศรีรัฐ และคณะ. (2566). การวิจัยเรื่องการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยของโรงเรียนใน
อำเภอไชยปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่เขต 3.
วารสารและงานวิจัยมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, 13(3), 44-59.
- อรอนุตร ธรรมจักร. (2565). การพัฒนาทักษะความคิดสร้างสรรค์ด้วยวิธีการสะท้อนคิดจากการปฏิบัติการ
ออกแบบและพัฒนานวัตกรรมการสอนภาษาไทยของนักศึกษาวิชาชีพครูสาขาวิชาภาษาไทย
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ. *วารสารบัณฑิตแสงโคมคำ*, 7(2), 279-299.
- Guilford, J.P. (1956). *Structure of Intellect Psychological*. McGraw-HillBook Co.
- Guilford, J. P. (1973). *Characteristics of Creativity Springfield*. Illinois State Office of the
Superintendency of Public.
- Hahm, J., et al. (2019). *Cortical Correlates of Creative Thinking Assessed by the Figural
Torrance Test of Creative Thinking*. Wolters Kluwer Health, Inc.
- Hallam, S. (2015). *The Power of Music*. iMerc.
- Jellen, G., and Urban, K. (1986). Test for Creativity Thinking Drawing Production. *The Creative
Child and Adult Quarterly*. 11(8): 107-155
- Torrance, E.P. and R.E. Myers. (1962). *Creative Learning and Teaching*. Good, Mead and
Company.